

พลเรือเอก ยุทธนา ฝึกพลงาม

นักเรียนเตรียมทหารรุ่นที่ ๑๒ เลขประจำตัว ๓๗๙๘
รับรางวัลเกียรติยศจักรดาว ประจำปี ๒๕๕๙
สาขาการวิจัย

ประวัติย่อ

พลเรือเอก ยุทธนา พักผลงาม
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและ
อดีตรองผู้บัญชาการทหารสูงสุด

พลเรือเอก ยุทธนา พักผลงาม เกิดเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๔๙๖ ที่โรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพฯ เป็นบุตร พลเรือโท ยศ พักผลงาม และ ศาสตราจารย์ ดร.สมรวัดี พักผลงาม ได้สมรสกับ นาวาเอกหญิง เดือนฉาย เศษะนันท์ มีบุตรหนึ่งคน คือ นายปิติรัตน์ พักผลงาม ปัจจุบันสำเร็จการศึกษาปริญญาโท ด้านเศรษฐศาสตร์ (Marketing) จากมหาวิทยาลัย Southampton ประเทศอังกฤษและทำงานที่บริษัท บางจากปิโตรเลียม

จากแรงบันดาลใจตั้งแต่เยาว์วัยที่ได้เห็น วัตรปฏิบัติของบิดาที่รับราชการในกองทัพเรือ ซึ่งท่านเป็นทหารเรืออาชีพ เป็น “ครู” ที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งของกองทัพเรือ อีกทั้งยังมีความประทับใจในเครื่องแบบสีขาวของทหารเรือ และประทับใจในการทำงานของทหารเรือซึ่งยังจำได้ว่าเมื่อตอนเป็นเด็กต้องเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปเยี่ยมบิดาที่ สัตหีบหลายครั้ง ทำให้มีโอกาสได้ขึ้นเรือรบหลายลำ ได้เห็นชีวิตทหารเรือบนเรือ รวมทั้งยังได้ร่วม ตื่นเต้นในกลางดึกคืนวันหนึ่งเมื่อบิดาซึ่งขณะนั้น ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองยุทธการ กองเรือยุทธการ ได้ถูกปลุกขึ้นมากลางดึกโดยนายทหารเวรศูนย์ ปฏิบัติการ กองเรือยุทธการที่โทรมารายงานบิดา ว่าเรือตรวจการณ์ปราบเรือดำน้ำลำหนึ่งที่กำลัง

ลาดตระเวนในอ่าวไทยได้รายงานทางวิทยุมาที่ศูนย์ ปฏิบัติการว่า ได้ตรวจพบวัตถุใต้น้ำที่คาดว่าเป็นเรือดำน้ำและขอคำแนะนำในการปฏิบัติจากบิดา ทำให้ พลเรือเอก ยุทธนาฯ ได้ยินการสั่งการให้เรือตรวจการณ์ปราบเรือดำน้ำปฏิบัติเพื่อตรวจสอบและกดดันให้เรือดำน้ำโผล่ขึ้นสู่มิวน้ำเพื่อแสดงสัญชาติ แต่ในที่สุดเป้าวัตถุใต้น้ำก็หลบหายไปจากจอโซนาร์ของเรือ จึงทำให้ทราบเลยว่าอาชีพรบเรือ นั้น ไม่เป็นเพียงแค่งานเท่านั้น แต่เป็นการผจญภัยด้วย **“Navy is not just a job but also an adventure”**

ดังนั้นเมื่อสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในปี ๒๕๑๒ จึงได้สอบเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร รุ่นที่ ๑๒ และเมื่อจบการศึกษาจากโรงเรียนเตรียมทหารแล้ว ก็ได้เข้าเป็นนักเรียนนายเรือรุ่นที่ ๖๙ ในระหว่างเป็นนักเรียนนายเรือ พลเรือเอก ยุทธนาฯ มีผลการเรียนดีและมีความประพฤติที่ดีจึงได้รับ แต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าชั้นเรียนและนักเรียนผู้บังคับบัญชา

ร.ล.ทยานชล

หลังสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายเรือเมื่อปี ๒๕๑๙ เป็นนายทหารสัญญาบัตรแล้ว พลเรือเอก ยุทธนาฯ ได้ปฏิบัติราชการทะเลที่สำคัญ เช่น ราชการกับหมู่เรือลาดตระเวนชายแดนด้านจังหวัด จันทบุรีและตราดกับเรือหลวงทยานชล ในปี ๒๕๒๐ ซึ่งเป็นช่วงหนึ่งของชีวิตการรับราชการที่ได้รับ ประสบการณ์ที่ดีทั้งในเรื่องการเดินทางเรือและการรบ โดยได้ปะทะกับกองกำลังของกัมพูชา ๒ ครั้ง ในช่วงเวลานั้นทหารนาวิกโยธินต้องรักษาฐานปฏิบัติการที่บ้านหาดเล็ก จังหวัดตราด ซึ่งเสียเปรียบเข้าศึก

จากภูมิประเทศ
ที่ข้าศึกอยู่ในที่สูงข่ม
ทหารนาวิกโยธิน
มีฐานปฏิบัติการ
อยู่เชิงเขามีที่ราบ
แคบๆ ที่ไม่สามารถ
ตั้งอาวุธหนักสำหรับ

ยิงสนับสนุนได้ เรือหลวงทยานชล และ
เรือรบจากกองเรือยุทธการอีกหลายลำจึงต้อง
ผลัดกันไปลาดตระเวนที่ชายแดน เพื่อพร้อมใช้
ปืนใหญ่เรือยิงสนับสนุนให้ทหารนาวิกโยธินบนฝั่ง
ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ความตื่นตัวได้ทวีคูณขึ้นเมื่อเรือ
ทยานชลได้เข้าปะทะกับข้าศึกด้วยการดวล ปืนใหญ่
กับฝ่ายตรงข้ามในเวลากลางคืน เพราะจะมองเห็น
กระสุนส่องสว่างที่ยิงมาที่เรือเป็นสายเหมือนสายน้ำ
สีแดงที่พยายามจี้มาที่เรือ การยิงโต้ตอบกันทำให้
ห้องฟ้ายามค่ำคืนสว่างไสว เรือหลวงทยานชล
ต้องแล่นด้วยความเร็วสูงเปลี่ยนเข็มบ่อยๆ เข้าไปยัง
ตำบลที่ยิงอาวุธของเรา เพื่อให้ฝ่ายข้าศึกที่จะยิงถูก
เรือเรายากขึ้น แต่ก็ต้องชมเชยข้าศึกที่ยังสามารถ
ยิงทั้งปืนใหญ่และปืนกลต่อสู้อากาศยานขนาดใหญ่
มายังเรือเราได้ตลอดเวลา การปะทะแต่ละครั้ง
นานนับชั่วโมง ยิงกันจนกระสุนปืนใหญ่เกือบหมด
คลังลูกปืนบนเรือ ผลการปะทะทั้งสองครั้งฝ่ายเรา
ทั้งบนเรือและทหารนาวิกโยธินปลอดภัย และจาก
การดักฟังการสื่อสารของข้าศึกทราบ ว่า ฝ่ายข้าศึก
ได้รับความเสียหายและทหารเสียชีวิตจำนวนหนึ่ง
การปะทะทั้งสองครั้งทำให้ใจนิ่งและรู้ว่าความกลัวตาย
เป็นอย่างไร ในวินาทีแรกที่เรือถูกยิง เพราะบน
สะพานเดินเรือของเรือหลวงทยานชลไม่มีที่กำบัง
แต่อย่างใด แต่การที่ได้เห็นนายทหารรุ่นพี่ๆ ยืน
ประจำสถานีรบไม่ได้หลบลิ้นไฟไปหลบเข้าที่กำบัง
กระสุนที่ไหนเป็นตัวอย่าง ทำให้นายทหารใหม่
อย่างเรือตรียุทธนาฯ เกิดความกล้าและไม่เกรงกลัว
เช่นเดียวกับนายทหารรุ่นพี่ๆ บนเรือ

หลังจากราชการชายแดนครั้งนั้น พลเรือเอก

ยุทธนาฯ ได้ผ่านการสอบคัดเลือกของกองทัพเรือ
ไปเป็น “**ต้นหน**” เรือหลวงอุดมเดชและได้เดินทางไป
ไปรับเรือหลวง อุดมเดช ที่ เมืองเวนิส ประเทศอิตาลี
เพื่อนำเรือเดินทางกลับประเทศไทยเป็นระยะทางกว่า
๑๐,๐๐๐ ไมล์ ในช่วงระยะเวลาพิเศษที่ไปราชการ
รับเรืออยู่ในประเทศอิตาลีได้มีโอกาสที่ดีในการ
ศึกษาหลักสูตรต่างๆ จากประเทศอิตาลี เยอรมัน
และอังกฤษ ทำให้ได้รับความรู้ในเรื่องอิเล็กทรอนิกส์
ซึ่งเป็นพื้นฐานในการรับราชการมาจนทุกวันนี้

หลังจากรับราชการในเรือหลวงอุดมเดช
เป็นระยะเวลาหนึ่งก็ได้เข้าศึกษาต่อตามแนวทาง
การรับราชการของนายทหารเรือพรคนาวิน
ในโรงเรียนนายทหารเรือชั้นต้นพรคนาวิน กองทัพเรือ
ซึ่งเมื่อจบการศึกษาาก็ได้รับทุนของกองทัพเรือ

ไปศึกษาหลักสูตร
Principal Warfare
Officer(PWO) ที่
HMS DRYAD
ราชนาวีอังกฤษ อีก
๑ปีการศึกษาอบรม
ที่ราชนาวีอังกฤษ
ครั้งนี้เน้นหนักไป
ในเรื่องยุทธวิธีการ
รบทางเรือ การ

วางแผนทางเรือ ปฏิบัติการทางเรือ และการสงคราม
อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Warfare) มีทั้งการเรียน
ในห้องเรียน การฝึกในเครื่องฝึกจำลองยุทธ์
(Action Speed Tactical Trainer :ASTT) ความรู้
และประสบการณ์การฝึกกับเครื่องฝึกจำลองยุทธ์

ของราชนาวีอังกฤษนี้เองในภายหลังอีก ๒๒ ปี ต่อมา ได้มีส่วนเป็นอย่างมากในความคิดริเริ่มโครงการวิจัย เครื่องฝึกการนำเรือและเดินเรือของกองทัพเรือ และ หลังการฝึกในห้องฝึกจำลองยุทธในโรงเรียนแล้ว ก็ เป็นการฝึกในทะเลกับเรือฟริเกตปราบเรือดำน้ำของ ราชนาวีอังกฤษทำการปราบเรือดำน้ำเนเธอร์แลนด์ ร่วมกับเรือฟริเกตปราบเรือดำน้ำของเยอรมันเป็น เวลากว่า ๑๐ วันในทะเลนอกชายฝั่ง Portland ประเทศอังกฤษ การฝึกบนเรือรบ ราชนาวีอังกฤษ ครั้งนี้ได้ทำให้เกิดความประทับใจในตัวผู้บัญชาการ หน่วยฝึกกำลังทางเรือของราชนาวีอังกฤษ (Flag Officer Sea Training (FOST)) ที่ลงมาควบคุม การฝึกนายทหารนักเรียนด้วยตนเองบนเรือ รวมทั้ง ประทับใจในครูทุกคนที่เข้ามาฝึก ทำให้เกิดความ ตั้งใจว่าสักวันหนึ่งจะต้องทำให้การฝึกของกองทัพ เรือไทยเป็นไปตามมาตรฐาน ราชนาวีอังกฤษให้ได้ แม้ว่าต่อมาอีก ๒๒ ปี จะได้เป็นผู้บัญชาการกองการ ฝึกกองเรือยุทธการ แต่ก็ยังไม่สามารถทำให้ หน่วยฝึกของกองทัพเรือมีมาตรฐานเท่ากับของ ราชนาวีอังกฤษได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะมีเวลา ไม่เพียงพอและ “ครู” ของเรายังต้องถูกฝึกอบรม อีกมาก แต่ก็ได้มีการปฏิรูปปรับปรุงหลักสูตรต่าง ๆ และการฝึกของทหารเรือไทยไปในแนวทางดังกล่าว เป็นอย่างมาก

หลังจบการศึกษาจาก HMS Dryad ราชนาวี อังกฤษแล้วก็ได้กลับมารับราชการในเรือต่าง ๆ ของกองเรือยุทธการอีกครั้ง ตำแหน่งที่สำคัญได้แก่ ต้นปืนเรือหลวงมกุฎราชกุมาร ผู้บังคับการเรือหลวง สงขลา (ลำที่ ๒) และเรือหลวงอุดมเดช ในช่วงนี้เองที่ได้รับหน้าที่จาก นาวาเอก ทรงสิทธิ์ กิตติพิรัชล เสนาธิการกองเรือตรวจอ่าวให้ออกแบบหลักสูตร การรบผิวน้ำของกองเรือยุทธการขึ้น โดยนำ หลักสูตร Principal Warfare Officer มาเป็น แนวทาง หลักสูตรการรบผิวน้ำนี้ยังเป็นหลักสูตรหลัก ของกองเรือยุทธการมาจนทุกวันนี้ หลังจากใช้ชีวิต การทำงานในเรือเป็นผู้บังคับการเรือ เรือหลวง

ร.ล.สงขลา

อุดมเดช ซึ่งเป็นเรือเร็วโจมตีติดอาวุธปล่อยนำวิถี Exocet ที่เป็นอาวุธร้ายแรงระยะยิงพ้นขอบฟ้า (Beyond the horizon) ของกองทัพเรือซึ่งได้มี โอกาสฝึกยิงอาวุธปล่อยนำวิถี Exocet ในระยะ พ้นขอบฟ้าต่อเรือเป้าจมนจมลงในทะเลนอกชายฝั่ง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ด้วย ซึ่งช่วงนี้เป็นช่วงเวลา ก่อนที่จะไปเข้ารับการศึกษานในโรงเรียนเสนาธิการ ทหารเรือเพียงเล็กน้อย

เมื่อจบการศึกษาจากโรงเรียนเสนาธิการ ทหารเรือแล้วได้รับรางวัลเอกสารข้อพิจารณา ฝ่ายอำนวยการยอดเยี่ยมในเรื่องการพิจารณา เลือยกยานที่ใช้ในการรวบรวมข่าวกรองทาง อิเล็กทรอนิกส์ของกองทัพเรือ และ รางวัลรองอันดับ ที่ ๑ เอกสารวิจัยยอดเยี่ยมในเรื่องการวิจัยตัดแปลง เรือประมงของกองทัพเรือเป็นเรือรวบรวมข่าวกรอง ทางอิเล็กทรอนิกส์ หลังสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียน เสนาธิการทหารเรือแล้วได้รับทุนของกองทัพเรือ ให้ไปศึกษาที่โรงเรียนเสนาธิการทหารเรืออังกฤษ

(Command and Staff College, Royal Navy, Greenwich London) เมื่อจบการศึกษาแล้ว ได้กลับมารับราชการในตำแหน่งต่าง ๆ เช่น อาจารย์ของสถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูง ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนากรมยุทธการทหารเรือ ผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารเรือและผู้ช่วยทูตทหารประจำประเทศสิงคโปร์ รองผู้อำนวยการศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์กองทัพเรือ พร้อมกับการศึกษาในวิทยาลัยการทัพเรือ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยการทัพเรือแล้วได้ทำงานที่กรมยุทธการอีกครั้งในตำแหน่งรองเจ้ากรมยุทธการทหารเรือและเจ้ากรมยุทธการทหารเรือ เมื่อ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ในระหว่างรับราชการที่กรมยุทธการทหารเรือได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการทหารเรือให้เป็นหัวหน้าชุดวางแผนการใช้กำลังทางเรือเข้าแก้ไขวิกฤตการณ์จลาจลเผาสถานทูตไทยในกรุงพนมเปญซึ่งได้วางแผนและประสานการปฏิบัติจนสามารถส่งกำลังทางเรือออกทะเลได้ภายใน ๗ ชั่วโมงไปปฏิบัติการกดดันที่ชายฝั่งประเทศกัมพูชา จนในที่สุดกองทัพไทย

สามารถลำเลียงคนไทยจากประเทศกัมพูชากลับมาได้ตามความต้องการของรัฐบาล รวมทั้งเป็นผู้ริเริ่มให้มีการฝึก “บูรณาการ” ระดับกองทัพเรือ โดยรวมกำลังของกองทัพเรือทุกภาคส่วนเข้าฝึกด้วยกันเพื่อทดสอบแผนป้องกันประเทศเสมือนจริงเป็นครั้งแรกของกองทัพเรือ และต่อมาได้มีการเปลี่ยนชื่อการฝึกนี้ใหม่ในภายหลังเป็นการฝึกร่วมกองทัพเรือมาจนถึงปัจจุบัน จากนั้นได้ย้ายกลับไปรับราชการที่กองเรือยุทธการดำรงตำแหน่งเป็นผู้บัญชาการกองการฝึก กองเรือยุทธการ เมื่อ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ซึ่งในช่วงนี้ได้ปรับปรุงหลักสูตรต่าง ๆ ของกองเรือยุทธการให้ทันสมัยตามยุทธวิธีการรบทางเรือที่เปลี่ยนไป

**เครื่องฝึกจำลองการเดินเรือของกองการฝึก
กองเรือยุทธการ
Fleet Training Command Bridge
Simulator Royal Thai Fleet**

รวมทั้งเป็นผู้เริ่มโครงการวิจัยและพัฒนาอุปกรณ์ฝึกการนำเรือและเดินเรือ (Bridge Simulator) จนสามารถสร้างอุปกรณ์ฝึกดังกล่าวขึ้นใช้งานได้จนถึงปัจจุบัน โดยใช้งบประมาณวิจัยพัฒนาเพียงเก้าแสนกว่าบาท ทำให้สามารถประหยัดงบประมาณในการที่จะต้องซื้ออุปกรณ์แบบเดียวกันจากต่างประเทศได้เกือบหนึ่งร้อยล้านบาท อาจกล่าวได้ว่า แรงบันดาลใจหลักๆ ๒ ประการในการริเริ่มการนำกำลังพลของกองการฝึก กองเรือยุทธการ วิจัยพัฒนาเครื่องฝึกการนำเรือและเดินเรือ คือ การที่กองทัพเรือมีนโยบายเร่งด่วนที่จะส่งนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ ๕ มาฝึกหลักสูตร ป. บัณฑิตที่กองการฝึก กองเรือยุทธการ โดยไม่มีงบประมาณให้จัดหาเครื่องฝึกเลย ในฐานะผู้บัญชาการกองการฝึก กองเรือยุทธการที่ต้องรับผิดชอบ

ต่อผลสำเร็จของการฝึกนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ ๕ กับประสบการณ์ที่เคยได้รับการฝึกด้วยเครื่องฝึกแบบนี้ที่ราชนาวีอังกฤษตอนศึกษาหลักสูตร Principal Warfare Officer เมื่อ ๒๒ ปีก่อน จึงทำให้ต้องขนขวายหาเครื่องฝึกมาใช้ฝึกให้ได้ด้วยการทำขึ้นเอง จากนั้นได้ศึกษา ณ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรซึ่งได้รับหน้าที่ประสานฝ่ายวิชาการของนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรรุ่นที่ ๔๙ เมื่อจบการศึกษาได้รับรางวัลรองอันดับที่ ๑ เอกสารวิจัยดีเด่น ในระหว่างศึกษาได้รับตำแหน่งเป็นหัวหน้านายทหารฝ่ายเสนาธิการประจำผู้บัญชาการทหารเรือด้วย

หลังสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรแล้วได้รับตำแหน่งต่างๆ อาทิ รองเสนาธิการทหารเรือ (ฝ่ายยุทธการ) ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการวิจัยพัฒนาอากาศยานไร้คนบินขึ้นลงทางดิ่งทางยุทธวิธี ขนาดกลางแบบ DTI RTN Kasama 150 ของกองทัพเรือเพราะทัพเรือภาคที่ ๓ ได้เสนอความต้องการเรือยางไปสนับสนุนการพิสูจน์ทราบเป้าที่สถานีเรดาร์ชายฝั่งทะเลอันดามัน เมื่อตรวจพบเป้าในระยะเกินขอบฟ้าสายตา ในฐานะรองเสนาธิการทหารเรือฝ่ายยุทธการเห็นว่าเรือยางไม่สามารถใช้งานในทะเลได้ทุกฤดูกาล โดยเฉพาะในหน้ามรสุม อากาศยานไร้คนบินขึ้นลงทางดิ่งฯ มีความเหมาะสมต่อการใช้งานนี้มากที่สุด แต่ในขณะนั้นจนถึงปัจจุบันอากาศยานไร้คนบินขึ้นลงทางดิ่งฯ ที่มีรัศมีปฏิบัติการประมาณ ๕๐ กิโลเมตร ยังไม่มีผู้ผลิตออกมาใช้งาน จึงได้เสนอขออนุมัติกองทัพอากาศเริ่มโครงการวิจัยพัฒนาอากาศยานไร้คนบินขึ้นลงทางดิ่งซึ่งเป็นโครงการวิจัยร่วมระหว่างเหล่าทัพ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ และเอกชน โดยวิธีการบริหารโครงการวิจัยนี้ส่วนหนึ่งได้จากประสบการณ์จากที่เคยเป็นผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนา กรมยุทธการทหารเรือที่มีหน้าที่อันหนึ่งในการควบคุมดูแลโครงการวิจัยของกองทัพเรือซึ่งได้เห็นจุดอ่อน

ต่าง ๆ ของการวิจัย อาทิ การที่นักวิจัยต้องทำงานด้านธุรการควบคู่กับงานวิจัย การที่นักวิจัยต้องใช้ทุนทรัพย์ส่วนตัวส่วนหนึ่งในการทำวิจัย และการที่ไม่มีเอกชนเข้าร่วมงานวิจัย ทำให้ผลงานวิจัยไม่สามารถต่อยอดเพื่อการผลิตออกมาใช้งานจริงได้ จึงได้แก้ไขจุดอ่อนการวิจัยที่ผ่านๆ มา ทำให้โครงการวิจัยอากาศยานไร้คนบินขึ้นลงทางดิ่งฯ สามารถดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพจนบริษัท ST Aero จากสิงคโปร์ เคยขอเข้าร่วมการวิจัยด้วยมาแล้ว แต่เนื่องจากโครงการได้รับการสนับสนุนจากทางราชการเป็นอย่างดีจึงได้ปฏิเสธการขอเข้าร่วมโครงการของบริษัทจากสิงคโปร์

หลังจากนั้น พลเรือเอก ยุทธนาฯ ได้ไปรับหน้าที่เจ้ากรมยุทธศึกษาทหารเรือซึ่งในช่วงนี้ก็ได้รับปรับปรุงวิธีการศึกษา และปรับปรุงหลักสูตรต่างๆ เช่น หลักสูตรวิทยาลัยการทัพเรือ หลักสูตรเสนาธิการทหารเรือ หลักสูตรนายทหารอาวุโส และหลักสูตรพรคนาวินให้ทันสมัยสอดคล้องกับหลักสูตรของต่างประเทศ โดยส่วนหนึ่งได้อาศัยประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาที่โรงเรียนเสนาธิการทหารเรืออังกฤษที่ Greenwich เมื่อ ๒๐ ปีก่อนมาร่วมในการปรับปรุงด้วย จากนั้นก็ได้ย้ายไปรับตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษกองทัพอากาศและ รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด เมื่อ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ จึงเกษียณอายุราชการ

ในการปฏิบัติหน้าที่รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด ได้รับผิดชอบงานด้านส่งกำลังบำรุงเป็นหลัก และได้ริเริ่มปรับขั้นตอนการทำงานด้านส่งกำลังบำรุงให้รวดเร็วขึ้น จนทำให้สามารถเริ่มโครงการจัดซื้อจัดหาขนาดใหญ่ของกองบัญชาการกองทัพไทยได้ก่อนที่จะเริ่มปีงบประมาณถึง ๔ เดือน ทำให้กองบัญชาการกองทัพไทยสามารถใช้งบประมาณได้ทันเวลาตามเป้าหมาย รวมทั้งยังได้รับมอบหมายจาก พลเอก ชนะศักดิ์ ปฏิมาประกร ผู้บัญชาการทหารสูงสุดในขณะนั้นให้พิจารณาแก้ปัญหาความล่าช้าในการเคลื่อนย้ายรถสายพานลำเลียงพลและรถถังจากส่วนหลังไปแนวหน้าเมื่อเกิดความตึงเครียดบริเวณแนวชายแดนด้านตะวันออกเมื่อต้นปี ๒๕๕๔ จึงได้ริเริ่มแนวความคิดให้นำการระดมสรรพกำลังจากภาคเอกชนมาใช้ในราชการทหารกับได้ริเริ่มให้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการต่าง ๆ และจัดการฝึกภาคสนามการระดมสรรพกำลังจากภาคเอกชนเป็นครั้งแรกของกองทัพไทยในระหว่างการฝึก กฝร. ปี ๒๕๕๖ ทำให้กองทัพไทยเกิดความมั่นใจว่าจะสามารถดำเนินการระดมสรรพกำลังในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะสามารถแก้ปัญหาความล่าช้าในการเคลื่อนย้ายยุทโธปกรณ์ทางทหารขนาดใหญ่จากส่วนหลังไปยังแนวหน้า รวมทั้งยังจะทำให้กองทัพไทยได้มีความพร้อมในด้านองค์วัตถุมากยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องใช้งบประมาณของกองทัพที่มีอย่างจำกัดมาใช้ในการจัดหายุทโธปกรณ์

บางอย่างเข้าประจำการในกองทัพในยามสงบ แต่จะสามารถระดมยุทโธปกรณ์เหล่านั้นจากภาคเอกชนมาใช้งานทางทหารในยามสถานการณ์ไม่ปกติได้

นอกจากงานด้านส่งกำลังบำรุงแล้วยังได้รับหน้าที่เป็นประธานโครงการวิจัยพัฒนายุทโธปกรณ์เพื่อใช้งานในกองบัญชาการกองทัพไทยแทนการจัดหาจากต่างประเทศ โดยในห้วง ๒ ปี ที่ปฏิบัติราชการที่กองบัญชาการกองทัพไทยได้ส่งงานวิจัยไปแล้ว ๓ ชิ้น ได้แก่ อากาศยานไร้คนบิน ทางยุทธวิธีขนาดเล็ก “นารายณ์” แบบ Quad Rotor ซึ่งหน่วยงานทางทหารและตำรวจได้รับไว้ใช้ราชการแล้ว อากาศยานไร้คนบินขึ้นลงทางตั้งทางยุทธวิธีขนาดกลางแบบ DTI RTN Kasama 150 ซึ่งได้ส่งมอบผลงานในขั้นที่ ๑ ให้กองทัพเรือนำไปทดลองใช้งานแล้วเมื่อ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ และขณะนี้กำลังวิจัยพัฒนายานไร้คนบินดังกล่าวในขั้นที่ ๒ เพื่อให้ยานสามารถปฏิบัติการได้ไกลจากสถานีควบคุมอัตโนมัติภาคพื้นในระยะ ๕๐ ก.ม. โดยมีเวลาปฏิบัติงานในอากาศต่อเนื่องได้ ๒.๕ ชั่วโมง

ในปี ๒๕๕๖ ได้รับหน้าที่เป็นประธานโครงการวิจัยพัฒนาอุปกรณ์ COP (Common Operational Picture) ของระบบ C4I ของกองบัญชาการกองทัพไทย ซึ่งเป็นระบบที่รวมการแสดงผลสถานการณ์ทางยุทธการของ ๓ เหล่าทัพ โดยผู้บัญชาการทหารสูงสุดไม่ประสงค์จะให้จัดหาอุปกรณ์จากบริษัทต่างประเทศ เนื่องจากไม่ต้องการให้บริษัทต่างชาติเข้ามาทราบถึงนโยบายและแนวความคิดในการอำนวยความสะดวกกับการใช้กำลังของกองทัพไทย จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ต้องวิจัยและพัฒนาอุปกรณ์ COP ขึ้นใช้ในราชการโดยใช้กำลังพลนักวิจัยจากทุกเหล่าทัพ ร่วมวิจัยด้วยงบประมาณของสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศจำนวน ๓๔ ล้านบาทและได้ส่งมอบระบบ COP ให้กองบัญชาการกองทัพไทยและเหล่าทัพทั้ง ๓ เหล่า ได้นำไปใช้ราชการแล้ว ทำให้สามารถประหยัดงบประมาณของกองทัพแทนการจัดการระบบ COP จากบริษัทต่างประเทศได้หลายร้อยล้านบาท โดยขณะนี้กำลังวิจัยพัฒนาระบบ Tactical Data Link เพื่อเชื่อมต่อภาพสถานการณ์ทางยุทธวิธีของหน่วยที่มีระบบ COP ให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างอัตโนมัติโดยไม่ต้องใช้การเชื่อมต่อระบบทางสายซึ่งกำลังอยู่ในขั้นการทดสอบภาคสนาม

หลังเกษียณราชการแล้วได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษากองบัญชาการกองทัพไทย เพื่อร่วมการวิจัยพัฒนาระบบ COP และ Tactical Data Link ของกองบัญชาการกองทัพไทย กับทีมวิจัยเดิมต่อไป

จนกระทั่ง วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งในระหว่างทำหน้าที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ประธานกรรมาธิการวิสามัญกำหนดมาตรการส่งเสริมพาณิชย์นาวี ประธานอนุกรรมาธิการการคมนาคมทางน้ำ และยังได้ทำหน้าที่ประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ อีกหลายฉบับ

ระหว่างการรับราชการได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่าง ๆ มาตามลำดับ ปัจจุบันได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.) เป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูงสุด

ประวัติการรับราชการและผลงานการปฏิบัติราชการของพลเรือเอก ยุทธนา พักผลงาม นับได้ว่าพลเรือเอก ยุทธนาฯ มีเส้นทางชีวิตการรับราชการทหารสมดังเนื้อเพลงทหารเรือที่ว่า **“...เช่นเธอเกิดเป็นทหารเพื่อองาราชนาวิ ตั้งใจฝากชีวิตไว้กับเรือเพื่อเป็นราชพลี...”**

